

ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE
ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE
ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE
ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE
ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE
ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE
ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE
ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE
ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE
ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE
ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE
ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE
ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE ČAKANJE

GODOTA

Samuel Beckett

Režiser Jaša Jamnik

ČAKANJE GODOTA

(En attendant Godot, 1952)

Prvič na Šentjakobskem odru

Avtor: Samuel Beckett

Prevajalec: France Jamnik

Režiser, scenograf in kostumograf: Jaša Jamnik

Asistentka scenografije in kostumografije (študijsko): Rina Grošelj

Igralska zasedba:

Estragon: Žiga Sedmak

Vladimir: Srečko Kermavner

Pozzo: Žiga Medvešek

Lucky: Marko Skok

Fantek: Jože Pavšič

Vodja predstave in rekviziter: Marko Skok | Šepetalka: Irena Mrak Kranjc | Lučni tehnik: Gregor Törner | Scenski tehniki: Ivan Kostanjevec, Gregor Törner in Miha Vlaj | Maska: Rina Grošelj | Izdelava in predelava kostumov: Rina Grošelj in Bojan Vister | Scenska poslikava: Rina Grošelj | Garderoberja: Marko Skok in Bojan Vister

Premiera: 10. maj 2023 na Šentjakobskem odru

Srečko Kermavner in Žiga Sedmak

Srečko Kermavner, Žiga Medvešek, Žiga Sedmak in Marko Skok

»Spomini so neznosni. Torej se ne sme misliti na nekatere stvari, na tiste, ki so nam pri srcu, ali pa ravno moramo misliti na njih, kajti če ne mislimo nanje, tvegamo, da jih, drugo za drugo, spet najdemo v svojem spominu. Kar pomeni, da je treba nanje misliti kak hip, kak dober hip, vsak dan ali večkrat na dan, dokler jih blato ne prekrije z nepredirno plastjo«

(Samuel Beckett, Izvrženec)

ESTRAGON: Medtem ko čakava, se skušajva pogovarjati vsaj umirjeno, če že ne moreva molčati.

VLADIMIR: Res je, kar naprej klepetava.

ESTRAGON: Samo, da ne misliva.

Eno najpomembnejših besedil evropske dramatike preteklega stoletja je zagotovo *Čakanje Godota* Samuela Becketta. S to grotesko je dramatik opozoril na tragikomičen položaj človekovega obstajanja v modernem opustelem svetu. Jaša Jamnik bo *Godota* priredil po prvem slovenskem prevodu Franceta Jamnika iz francoščine in avtorjevem prevodu v angleščino.

V Jaševih režijah ostaja živa pronicljiva natančnost nizanja vsebinskih poudarkov slehernega dramskega besedila, občutek za ritem in tempo predstave ter posluš za igralca, kar je verjetno povezano tudi s tem, da sam pogosto nastopa kot igralec.

Bil je že umetniški vodja Šentjakobskega gledališča, od leta 1989 deluje tudi kot mentor ljubiteljskih gledaliških skupin ter redno uspešno režira v vseh poklicnih gledališčih.

Mojca Kreft

Intervju z Jašo Jamnikom

Ta pogovor začniva kar pri naslovu. Premiera v Šentjakobskem gledališču v tvoji režiji bo nosila naslov Čakanje Godota. Za razliko od prejšnjih uprizoritev, ki so nosile naslov Čakajoč na Godota in Čakajoč Godota. Zanima me, kako si ob proučevanju zapuščine svojega očeta Franceta Jamnika prišel do odločitve za ta naslov in kako je potekalo delo na besedilu?

Najbrž se strinjamo: komaj kdo je v vsakdanjem govoru sploh kdaj uporabil besedo »čakajoč«. Ta deležnik na –č me je vedno zbedel v uho s svojo arhaičnostjo. Želel sem, da se naša uprizoritev kljub brezčasnosti, ki – paradoksalno - tudi lahko zastari, dogaja tu in zdaj in torej izhaja iz aktualnega splošno pogovornega jezika – če kaj takega v praksi sploh obstaja. Pa tudi zaradi pomenske nianse med besedama »čakajoč« in »čakanje« sem se odločil za nekoliko spremenjen naslov: *Čakanje na Godota*.

Menim, da je treba gledališke igre vedno znova prevajati, saj prevod razmeroma hitro zastari, večinoma dosti hitreje, kot igra sama. Ali pa prevode vsaj prilagajati potrebam posamične uprizoritve. Tokrat smo izbrali drugo možnost. Očetov prevod iz francoščine lahko razumemo kot historični prevod, saj je samo nekaj let mlajši od besedila, ki, mimogrede, letos praznuje 70-letnico prve uprizoritve, in na njem se je seveda nabralo kar dosti časovnega poprha. Kot je znano, je Beckett, Irec po rodu, napisal nekatera dela v angleščini, druga v francoščini, pač skladno z življenjsko potjo. *Godota* je napisal v francoščini in ga nekaj let pozneje, že z izkušnjo gledališke uprizoritve, prevedel še v angleščino. Njegov »prevod« v angleščino je mestoma zelo ohlapen. Marsikaj je izpustil ali dodal, predvsem pa izostril pomen in uporabil bolj neposreden besednjak. Pri posodabljanju sem tako uporabljal prvi slovenski prevod in obe Beckettovi različici. Precej zamudno, a zelo zanimivo in koristno početje ob pripravah na režijo. Poudarjam: ta redakcija prevoda ni ustvarjalni obračun s pokojnim očetom ali kaj sorodno dramatičnega. To bi bilo klavrno in jalovo početje. Tudi ni prvič, da režiram (in prilagajam) očetov prevod. Res pa je, da so tokrat intervencije bolj korenite. Kot bi bile tudi v primeru kateregakoli drugega prevajalca. Očetov prevod sem izbral iz povsem praktičnih razlogov: bil je pri roki in kot dedič sem tudi nosilec avtorskih pravic.

Žiga Medvešek in Marko Skok

Posege v prevod sem opravljal po svojih najboljših močeh in kot vedno izključno s skrbjo za uprizoritveno uporabnost. Dopuščam pa možnost, da sem bil zaradi sorodstvene vezi bolj neizprosni. In hkrati spoštljiv: oče je bil izjemen erudit in poliglot, ki je prevajal, kolikor vem, iz petih svetovnih jezikov.

Albert Camus je s svojim Mitom o Sizifu in mislijo o absurdnosti sveta tlakoval pot dramatik absurda. Opisuje jo kot: » ... ta gostota, ta tujost sveta, to je absurdnost /.../ rekel sem, da je svet absurden, pa sem se prenaglil. O tem ne morem reči drugega kot to, da ni razumen. /.../ Absurdnost je prav tako odvisna od človeka kot od sveta«. Kako vidiš absurdnost v svetu ti? Kaj jo določa in na kakšen način jo uprizarjaš?

Nisem ekspert za eksistencializem, za dramatiko absurda tudi ne. Kolikor imam vpogleda v oba miselna sistema, pa se po mojem mnenju v enaki meri dopolnjujeta in razhajata. Pri gledališki uprizoritvi nikoli ne izhajam in filozofskega sistema, umetnostne smeri ali obdobja, tudi iz avtorjevega celotnega opusa ali življenjepisa ne. Vse našteto so lahko odločilne reference pri dramaturško-režijskih zasnovah, kot uprizoritelj pa vedno izhajam predvsem iz posamične predloge in njenega odzvanjanja v današnjem svetu. In *Čakanje na Godota* je zelo aktualen, pravzaprav večno aktualen tekst. Zato si bom kar tam izposodil opis samo ene od mnogih absurdnosti resničnega sveta. Približno takole pravi eden od likov: »Čas napolnjujemo s početji, ki se na prvi pogled zdijo razumna, a le zato, ker smo jih vajeni.« Popolnoma se strinjam s to mislijo, ki jo razumem kot kritiko prevlade inertnosti in aksiomskega sprejemanja in ohranjanja družbenih konvencij vseh vrst: od tradicij in običajev, do medosebnih in družbenih odnosov. Sicer pa absurdnosti nikoli ne zmanjka.

Katere vsebinske poudarke si želiš izpostaviti s to uprizoritvijo?

Pri odgovorih na takšna vprašanja je treba biti previden, da izjave po nepotrebem ne usmerjajo razumevanja gledalca. Kakršnikoli namigi lahko hitro postanejo zavajajoča in nepotrebna »navodila za uporabo predstave«. Prepričan sem, da je naloga gledališča odpirati vprašanja, odkrivati področja razmišljanja, ne pa dajati odgovore. Upam, da nam je uspelo narediti predstavo, ki ponuja veliko različnih, a sorodnih možnosti dožemanja. Navedel bom samo preprost povzetek: dva možakarja

Žiga Medvešek

vztrajno čakata tretjega. Ki se ne prikaže. Ali pač? Kdo oziroma kaj je ta, ki je tako vztrajno pričakovan? Pa še ena misel iz igre, zame ena najlepših, najbolj vsezajemajočih in duhovitih replik svetovne dramatike: »Sanjal sem, da sem srečen.« Le kakšen je budni, resnični svet, če sanjamo o sreči ...

Kdo so Vladimir, Estragon, Pozzo, Lucky ... v današnjem svetu?

Spet bom približno povzel stavek iz predstave: »Na tem mestu in v tem trenutku časa sva človeštvo midva.« Osrednja lika sta nedvomno slehernik. Namenoma uporabljam ednino: sta dva posameznika, hkrati pa dva pola enega človeškega bitja. Povprečneža, predstavnik srednje kaste. Druga dva, prihajača, pa drsita po lestvici, ne le ekonomski, seveda navzdol. In potem je tukaj še Fantek. Kot vsak otrok predstavnik prihodnosti. Ali morda preteklosti. Ali morda obojega hkrati. Kaj pa vem, v gledališču je vse mogoče.

Dramatika absurda prinaša tudi kar nekaj komičnih situacij in dialogov. Zagotovo je režija Becketta tudi kreativno potovanje ob humornih nesmislih. Kako povezuješ absurd (ki je tudi družbeno kritičen) in komičnost?

Absurd in komičnost gresta z roko v roki. Tako rekoč vse zvrsti smešnega vsebujejo vsaj kanec absurdnosti. Od vsakdanjih prigod preko preprostih vicev do prefinjene komike. V Beckettovi »tragikomediji v dveh dejanjih«, kot je avtor označil igro v angleški verziji in s tem opozoril na komično komponento (pred tem je bila igra brez žanrske oznake), naletimo na nemalo namigov na klovne in cirkus, kot tudi na zavedanje lastnega nastopanja glavnih protagonistov. Pa tudi sicer je *Godot* ob vseh tragičnih, dramatičnih, poetičnih ... elementih poln komedijskega potenciala in odrskih situacij, ki bi jim težko odvzeli komičnost, tudi če bi želeli. Mi smo jo raje poudarili. Nedvomno skozi humor bolj učinkovito sporočamo gledalcem tudi oziroma predvsem neprijetne stvari. Delovno in za interno uporabo sem uprizoritvi podelil podnaslov: klovnovsko-filozofska igra (v igri).

Če sem prav štel, je Čakanje Godota tvoja sedma režija v Šentjakobskem gledališču? Zakaj se rad vračaš in kje vidiš posebnosti pri svojem delu z ljubitelji?

Jaša Jamnik

Že skoraj štirideset let, vse svoje poklicno gledališko življenje, se na tak ali drugačen način (kot režiser, mentor, pedagog, umetniški vodja...) redno ukvarjam tudi z ljubiteljskim gledališčem. In to z velikim veseljem. Ljubiteljsko gledališče je po eni strani valilnica mnogih poklicnih ustvarjalcev, po drugi substrat zahtevnejših gledalcev, predvsem pa izjemno plemenito preživljanje prostega časa. Ob delu z ljubitelji se je treba vedno znova približati bistvu, osnovam, srži, vretenu gledališke umetnosti in se ponovno vprašati o njenem smislu in namenu (podobno kot to počneta glavna junaka v *Čakanju Godota*). Kar je osvežujoče početje in dobrodošla samopreverba. Na področju ljubiteljstva sem največkrat sodeloval prav s Šentjakobom, zadnjih petnajst let kar pogosto. Zakaj so me vabili, je treba vprašati njih; sem se pa vedno z veseljem odzval. Tudi zato, ker je njihova generalna repertoarna usmeritev zelo blizu mojemu dojemanju teatra: temelji na besedilu in igralcu. In v Šentjakobu je nemalo dobrih. Tudi *Godota* uprizarjajo zelo nadarjeni, izkušeni, spretni, predani ustvarjalci. Velik poklon vsem.

Pogovarjal se je Rok Andres.

Srečko Kermavner in Žiga Sedmak

Jože Pavšič

se je med člane Šentjakobskega gledališča zapisal 1. junija 1971. Pred tem pa je že bil eden izmed Turkov v *Miklovi Zali*. V KUD-u France Prešeren v Trnovem, kjer je igral prej, je namreč izvedel, da v Šentjakobskem iščejo statiste. V svojem skoraj 52-letnem stažu je med čakanjem na Godota nanizal (po poročilu statistične mašine) 38 vlog in 993 nastopov. Ustvaril je kopico epizodnih, a opaznih vlog, od sluge do kralja. Njegova najljubša in po mnenju mnogoterih zelo prepričljivo odigrana, je vloga vikarja v komediji Petra Ustinova *Komaj do srednjih vej*. Sicer je najraje igral v komedijah in se najbolje počutil pri uprizarjanju kmečkih likov, saj je odraščal na deželi. Kot izučen tapetnik je marsikdaj priskočil na pomoč pri izdelavi scenskih elementov.

Leta 2011 je za svoje 40-letno delovanje v ŠG prejel šentjakobski prstan in tako postal častni član.

50 let gledališkega ustvarjanja

sezona 1970/71

Fran Žižek: *MIKLOVA ZALA*

režija: Hinko Košak

vloga: TUREK

Johann Nepomuk E. A. Nestroy:

LUMPACIJ VAGABUNDUS ali

ZANIKRNA TROJICA

režija: Peter Ovsec

vloga: IVAN

sezona 1971/72

Fran Žižek: *MIKLOVA ZALA* (ponovitev)

režija: Hinko Košak

vloga: TUREK

Kristina Brenk: *NAJLEPŠA ROŽA*

režija: Peter Ovsec

vloga: MORNAR

Josip Jurčič, Drago Pogorelec:
SOSEDOV SIN
režija: Drago Pogorelec
vloga: BLAŽ (vskok)

sezona 1972/73

Josip Jurčič, Drago Pogorelec:
SOSEDOV SIN
režija: Drago Pogorelec
vloga: BLAŽ (vskok)

Fran Levstik, Bratko Kreft: *TUGOMER*
režija: Peter Ovsec
vloga: 1. BRANIBOREC

sezona 1973/74

László (Ladislav) Fodor: *MATURA*
režija: Peter Ovsec
vloga: DIJAK (vskok)

Anton Tomaž Linhart: *TA VESELI DAN ali MATIČEK SE ŽENI*
režija: Peter Ovsec
vloga: KMEČKI FANT

sezona 1974/75

Anton Tomaž Linhart: *TA VESELI DAN ali MATIČEK SE ŽENI* (ponovitev)
režija: Peter Ovsec
vloga: KMEČKI FANT

Janez Drozg: *PARTIZANSKO FRONTO GLEDALIŠČE*
režija: Janez Drozg
vloga: PARTIZAN

sezona 1975/76

Janez Drozg: *PARTIZANSKO FRONTO GLEDALIŠČE* (ponovitev)
režija: Janez Drozg
vloga: PARTIZAN

Klaus Eidam: *OSTRŽKOVE DOGODIVŠČINE*
režija: Gregor Tozon
vloga: KRČMAR

Prežihov Voranc, Herbert Grün:
PERNJAKOVI
režija: Viktor Molka
vloga: KMET IZ SOSESKE

Ivan Cankar: *JAKOB RUDA*
režija: Marko Marin
vloga: DELAVEC

sezona 1976/77

Ivan Cankar: *JAKOB RUDA* (ponovitev)
režija: Marko Marin
vloga: DELAVEC

Miriam Tozon: *KAM PA KAM, VOLK?*
režija: Gregor Tozon
vloga: KONJ

Josip Jurčič, Janko Kersnik, Pavle Lužan:
ROKOVNJAČI
režija: Marko Marin
vloga: KOFENDEŽ, KMET, SLAPAR

sezona 1978/79

Branislav Nušič: *GOSPA MINISTRICA*
režija: Igor Košir
vloga: SLUGA

sezona 1979/80

Branislav Nušič: *GOSPA MINISTRICA* (ponovitev)
režija: Igor Košir
vloga: SLUGA

Mira Puc: *SVET BREZ SOVRAŠTVA*
režija: Lojze Gerden
vloga: STRAŽNIK

sezona 1980/81

Fran Levstik, Josip Vošnjak, Josip Ogrinec, Peter Ovsec: *TRI VESELE*
režija: Peter Ovsec
vloga: RONDİČ; BLAŽ KRAŽ; KRIŽEV
SOSED

sezona 1981/82

Fran Levstik, Josip Vošnjak, Josip Ogrinec, Peter Ovsec: *TRI VESELE* (ponovitev)
režija: Peter Ovsec
vloga: RONDIČ; BLAŽ KRAŽ; KRIŽEV SOSED

Vasja Ocvirk: *KO BI PADLI OŽIVELI ...*
režija: Lojze Gerden
vloga: JURAČ

Martin Benetovič: *HVARČANKA*
režija: Jurij Souček, Alja Tkačev
vloga: PLACAR

sezona 1982/83

Martin Benetovič: *HVARČANKA* (ponovitev)
režija: Jurij Souček, Alja Tkačev
vloga: PLACAR

Karl August Görner: *PEPELKA*
režija: Bojan Kapelj
vloga: DVORJAN

Jean-Baptiste Poquelin Molière: *SKOPUH*
režija: Iztok Tory
vloga: BLISK

Boguslav Novotny: *OGLAS*
režija: Milan Stante
vloga: OTO

sezona 1983/84

Jean-Baptiste Poquelin Molière: *SKOPUH* (ponovitev)
režija: Iztok Tory
vloga: BLISK

Brata Grimm, Saša Škufca: *TRNJULČICA*
režija: Milan Stante
vloga: SIROMAK TLAČAN; STAREC

Carlo Goldoni: *SLUGA DVEH GOSPODOV*
režija: Iztok Tory
vloga: PANTALONOV SLUGA IN POSTREŠČEK

sezona 1984/85

Carlo Goldoni: *SLUGA DVEH GOSPODOV* (ponovitev)
režija: Iztok Tory
vloga: PANTALONOV SLUGA IN POSTREŠČEK

Pavel Golia: *JURČEK*
režija: Marija Šeme - Baričević
vloga: PETER

sezona 1986/87

Iztok Torkar: *VSTAJENJE VEČNEGA ZDOMCA JOZEFA ŠVEJKA*
režija: Andrej Stojan
vloga: SANČO PANSKA

sezona 1987/88

Gregor Tozon: *VOLK IN BABICA - PA VSI OSTALI*
režija: Gregor Tozon
vloga: LOVEC

sezona 1988/89

Jože Moškrič: *RAZKRINKANA MORALA*
režija: Igor Košir
vloga: ŽANE

sezona 1990/91

Brata Grimm, Peter Ovsec: *PEPELKA*
režija: Peter Ovsec
vloga: KRALJ

sezona 1991/92

Brata Grimm, Vesna Arhar - Štih: *TRNJULČICA*
režija: Vesna Arhar - Štih
vloga: KUHAR PETER

sezona 1993/94

Peter Ustinov: *KOMAJ DO SREDNJIH VEJ*
režija: Jože Vozny
vloga: VIKAR

sezona 1994/1995

Peter Ustinov: *KOMAJ DO SREDNJIH VEJ* (ponovitev)
režija: Jože Vozny
vloga: VIKAR

sezona 1996/97

Joža Vombregar: *VODA*
režija: Peter Militarov
vloga: JERAN

sezona 1997/98

Nikolaj Vasiljevič Gogolj: *ŽENITEV*
režija: Iztok Tory
vloga: STJEPAN

sezona 2006/07

Jaroslav Hašek, Vida Cerkenik Bren,
Jaša Jenull, Marko Bratuž: *PRIGODE
DOBREGA VOJAKA ŠVEJKA*
režija: Gojmir Lešnjak - Gojc
vloga: RECEPTOR BARA »MIMOZA«

sezona 2007/08

Jaroslav Hašek, Vida Cerkenik Bren,
Jaša Jenull, Marko Bratuž: *PRIGODE
DOBREGA VOJAKA ŠVEJKA* (ponovitev)
režija: Gojmir Lešnjak - Gojc
vloga: RECEPTOR BARA »MIMOZA«

Ljuba Prenner, Dejan Spasić: *KDO JE
UMORIL ANICO L.?*

režija: Gojmir Lešnjak - Gojc
vloga: JOZA

sezona 2008/09

Jaroslav Hašek, Vida Cerkenik Bren,
Jaša Jenull, Marko Bratuž: *PRIGODE
DOBREGA VOJAKA ŠVEJKA* (ponovitev)
režija: Gojmir Lešnjak - Gojc
vloga: RECEPTOR BARA »MIMOZA«

sezona 2009/10

Jaroslav Hašek, Vida Cerkenik Bren,
Jaša Jenull, Marko Bratuž: *PRIGODE
DOBREGA VOJAKA ŠVEJKA* (ponovitev)
režija: Gojmir Lešnjak - Gojc
vloga: RECEPTOR BARA »MIMOZA«

Charles Chaplin, Tijana Zinajić: *MALI
DIKTATOR*

režija: Tijana Zinajić
vloga: POVELJNIK, VIHARNIK, LJUD

sezona 2010/11

Charles Chaplin, Tijana Zinajić: *MALI
DIKTATOR* (ponovitev)
režija: Tijana Zinajić
vloga: POVELJNIK; VIHARNIK; LJUD

sezona 2011/12

Charles Chaplin, Tijana Zinajić: *MALI
DIKTATOR* (ponovitev)
režija: Tijana Zinajić
vloga: POVELJNIK; VIHARNIK; LJUD

sezona 2012/13

Charles Chaplin, Tijana Zinajić: *MALI
DIKTATOR* (ponovitev)
režija: Tijana Zinajić
vloga: POVELJNIK; VIHARNIK; LJUD

sezona 2015/16

Dušan Kovačević: *MARATONCI TEČEJO
ČASTNI KROG*
režija: Matjaž Šmalc
vloga: POVOŽEN MOŽAKAR

sezona 2016/17

Dušan Kovačević: *MARATONCI TEČEJO
ČASTNI KROG* (ponovitev)
režija: Matjaž Šmalc
vloga: POVOŽEN MOŽAKAR

sezona 2017/18

Dušan Kovačević: *MARATONCI TEČEJO
ČASTNI KROG* (ponovitev)
režija: Matjaž Šmalc
vloga: POVOŽEN MOŽAKAR

sezona 2019/20

Friedrich Dürrenmatt: *OBISK STARE
GOSPE*
režija: Gojmir Lešnjak - Gojc
vloga: LUDWIG SPARR, TOBY

Jože Pavšič, Srečko Kermavner in Žiga Sedmak

Srečko Kermavner, Žiga Medvešek in Žiga Sedmak

Srečko Kermavner, Žiga Medvešek in Žiga Sedmak

Seks in ljubosumnost

Družinska zadeva

Seks in ljubosumnost

O mrtvih samo dobro

Umetniški svet

Poleg režije, tudi krstnih upr.
gledališču deloval tu

Govedina legendarno

Govedina legendarno

Družinska zadeva

Vi Jaše Jamnika.

izboritev, je v Šentjakobskem
li kot umetniški vodja.

Ljubezen, strast in grdi puloverji

Ljubezen, strast in grdi puloverji

Žiga Sedmak, Marko Skok, Žiga Medvešek in Srečko Kermavner

ESTRAGON: Nekaj slišim.

POZZO: Kje?

VLADIMIR: To je srce.

POZZO: A, drek!

VLADIMIR: Tišina!

ESTRAGON: Mogoče pa stoji?

POZZO: Kdo od vaju tako smrdi?

ESTRAGON: Njemu smrdi iz ust, meni pa noge.

Družina Šentjakobskega gledališča je stara več kot 100 let. Od takrat so igralci odigrali več kot 610 premier z 12.300 ponovitvami. Obstaja pa seveda še večja družina – vi, obiskovalci. Več kot 2.000.000 ljudi si je ogledalo predstave našega gledališča. Zaradi vas in nas to gledališče zares živi.

DARILNA VSTOPNICA Šentjakobskega gledališča je lepo in praktično darilo, ki bo razveselilo vaše najdražje, vaše prijatelje in poslovne partnerje. Vrednost darilne vstopnice je ugodnih 13 EUR; in kar je najpomembnejše: obdarovanec si sam izbere termin in predstavo, ki si jo želi ogledati. Kako do darilne vstopnice? Pišite na info@sentjakobsko-gledalisce.si ali pokličite v tajništvo uprave na telefon 031/225 230. Vse drugo prepustite nam. Darilno vstopnico lahko prevzamete osebno ali pa vam jo pošljemo po pošti skupaj z računom, ki ga je mogoče plačati tudi prek spletne banke.

Bodite izvirni, podarite sprostitev in večer, poln smeha in zabave!

PRODAJA - BLAGAJNA ŠGL:

Pri blagajni na Krekovem trgu 2 (vhod pri tunelu pod gradom) od ponedeljka do petka med 17:00 in 18:00 uro ali uro pred predstavo, telefon 031 708 369, ali pišite na e-naslov blagajna@sentjakobsko-gledalisce.si. Poleg na prodajnih mestih MOJE KARTE.SI je nakup vstopnic mogoč tudi v prostorih uprave na Vodnikovem trgu 5 (2. nadstropje) vsak delavnik med 11:00 in 12:00 uro, telefon 031 225 230, ali pišite na e-naslov info@sentjakobsko-gledalisce.si.

Izdajatelj: **Šentjakobsko gledališče**

Direktor: **Milan Golob**

Umetniški vodja: **Rok Andres**

Predsednica društva: **Urška Koželj**

Marketing in stiki

z javnostjo: **Saša Strnad**

Organizator kulturnega

programa: **Srečko Kermavner**

Uredniški odbor: **Rok Andres, Milan Golob, Saša Strnad in Srečko Kermavner**

Lektor: **Renato Horvat**

Celostna grafična podoba

sezone: **Saša Strnad**

Grafično oblikovanje in priprava
na tisk: **Tatjana Jelenc - Vangaro**

Fotografije z vaje: **Aleš Košir**

Ostale fotografije: **Bor Slana**

Tisk: **Tiskarna Present**

ISSN 1318-9093, št. 5

Šentjakobsko gledališče Ljubljana

Sezona 2022/2023

Dejavnost financirata Mestna občina Ljubljana in Javni sklad za kulturne dejavnosti RS. Pokrovitelj jubilejne sezone je Energetika Ljubljana.

Zahvala:

Cvetličarni Šimenc, Optiki Feliks, Čevljarstvu Aleš Beljan in Centru Janeza Levca.

Prisrčno vabljeni v Šentjakobsko gledališče Ljubljana!